

**ע"פ 19/05/2020 - א.ר שיווק והפצת וונטוות בע"מ, המערעתת נגד
סיגל עוזיאל, המשיבה**

בית הדין הארץ לעובדה
עפ"ס 19-05-2020

ניתן ביום 19 במאי 2019

לפני כב' סגן הנשיא אילן איתח

א.ר שיווק והפצת וונטוות בע"מ - המערעתת
סיגל עוזיאל - המשיבה

בשם המערעתת - עו"ד ישראל הרצברג
בשם המשיבה - עו"ד אילית רם

פסק דין

סגן הנשיא אילן איתח

1. לפני ערעור על החלטת בית הדין האזרוי לעובדה תל אביב (סגן הנשיא (כתוארה אז) הדס יהלום; סע"ש 17-01-2011081) (להלן: **ההחלטה בית הדין האזרוי**) שלא לפסול עצמה מלדון בתיק זה, לאחר שנتابקה השהה לשותה כן על ידי המערעתת.

רקע והחלטה מושא הערעו

2. ביום 8.4.2019 הגישה המערעתת לבית הדין האזרוי בקשה לפסולות. הנימוקים לבקשת המערעתת היו, בעיקרם, שלושה:

א. אמירות שנאמרו על ידי בית הדין האזרוי במהלך דיון הוכחות שהתקיימו ביום 26.3.2019 לעניין המצב המשפטי של תביעת המערעתת, המידעות, לטענת המערעתת, על רק שבית הדין האזרוי גיבש דעתו מראש ולמעשה דעתו "נעולה" על מתן פסק דין לטובת המשיבה;

ב. האופן בו נאמרו הדברים על ידי בית הדין האזרוי לב"כ המערעתת, שלא לפרוטוקול, בהרמת קול ותור שמנהלו המערעתת וב"כ חשים באיום ממשי, בכעס ובזלזול מצד;

ג. החלטות דיניות נוספות שניתנו על ידי בית הדין האזרוי תוך כדי ההליך - שהיו לרעת המערעתת וכאשר

עמוד 1

החלטות בנושאים דומים בבקשת המשיב התקבלו - מעידות אף הן על כך שנתגשה עמדתו של בית הדין האזרוי באשר לتبיעת המערערת.

.3. בהחלטת בית הדין האזרוי נדחתה בקשה הפסולות שכן המערערת לא השכילה להצביע על כל חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט. בית הדין האזרוי קבע, בטעמיה, כדלקמן:

א. אמירותיו של בית הדין היו בהתייחס למצב המשפט שעמד בפניו ואין בהן כדי להעיד על גיבוש דעתה כל שהיא מצד בית הדין. יתרה מכך, לאחר שדחה בא-כוח המערערת את הצעת בית הדין, ביקש שיישמעו העדים הנוספים מטעם המערערת, ובית הדין נענה לבקשת תוך שווין כי **"כל שהתובעת תשכנע בנסיבות טעונתיה, יינתן פסק דין בהתאם"**;

ב. הטענות אודות טוניות גבוים או איום ממשי מצד בית הדין האזרוי, כלפי מנהל הנטבעת ובא-כוחה - נדחו **"שכן לא היו ולא נבראו. הדברים נאמרו בצורה עוניינית וניתנה לצדדים הזדמנות לשקלן אותם בטרם התחדש הדיון"**;

ג. בהתייחס לטענות המערערת בדבר החלטות דיניות שהתקבלו בשיטתיות בוגדר עדמת המערערת קבע בית הדין האזרוי כי אין בכך כל ממש, שכן ככל בקשות שהוגשו מטעם המערערת - ואף בקשות חריגות - התקבלו על ידי בית הדין האזרוי. עוד נקבע לעניין זה כי כל שהותר למשיבת הוא להגיש תצהיר משלים בתגובה לכך שהותר לערערת בזמן חרב הגשת הבקשות המתאימות לאחר המועד להגשת תצהיריו עדות ראשית.

הטענות בערעור

.4. בערעור שלפני טענת המערערת, בטעמיה, כדלקמן:

א. תוכן אמירותיו של בית דין האזרוי במהלך הדיון ביום 26.3.2019, ההקשר לגביו נאמרו, והמועד בו נאמרו, מקרים חשש אובייקטיבי למשוא פנים וגיבוש דעתה מוקדמת כנגד המערערת, ביחוד בהתחשב במועד בו נאמרו, טרם נשמעו כל הראיות מטעם המערערת;

ב. הטענות מעין אלו של בית דין האזרוי נאמרו אף קודם לדין ההוכחות מיום 26.3.2019. כך, למשל, בדיון קדם המשפט מיום 19.7.2017;

ג. בהחלטת בית דין האזרוי לא נאמר מפורשות כי לא גובשה דעתו באשר לשאלות המרכזיות שבבסיס ההליך. אדרבה, טענת המערערת, בית דין האזרוי מגלה במפורש כי דעתו גובשה בהתאם לחומר המשפטי שעמד בפניו אותה עת;

ד. אמירות אלו של בית דין האזרוי מצטרפות להחלטות קודמות באשר לצירוף ראיות ועדים מטעם המערערת, בהן נטען בית דין לבקשת המערערת באופן מצומצם ותוך חיובה בהוצאות. זאת, בעוד שבקשות דומות מטעם המשיב התקבלו במלואן ומבלילו חייב את המשיב בהוצאות.

.5. ביום 15.5.2019 הוגשה תשובת המשיב לערעור. אלו, בטעמיה, עיקרייה:

א. אמרותיו של בית הדין בדין ביום 26.3.2019 אין נסיון להפעלת לחץ מכל סוג שהוא על המערערת. לעומת זאת אמרות אלו היו בבחינת סיוע מצדיו של בית הדין, בכר ששיקף למערערת את נתלי הכוחה המוטלים על כתפיה. אף הצעתו של בית הדין האזרוי למערערת להסדיר לפיו תחזור בה מתביעתה תוך שתחוויב בהוצאות מופחתות היא ניסיון לסייע למערערת ולחסוך משאים מיותרים מהצדדים להיליך ובבית הדין האזרוי;

ב. האמירות אשר לטענת המערערת נאמרו לב-כוחה מבלי שנרשמו בפרוטוקול, ושנאמרו תוך הרמת قول - אין זכורות למשיבה כלל;

ג. טענות המערערת בדבר החלטות דיניות שהתקבלו באופן שאינו הוגן כלפי משוללות כל יסוד. לעניין זה טוענת המשיבה כי כל בקשות הבינים שהגישה המערערת - התקבלו על ידי בית הדין האזרוי. המשיבה אף מביאה בתשובה דוגמאות מספר לבקשת מעין אלו;

ד. יתר טענות המערערת - מוקמן בערעור עתידי על פסק הדין, ולא בהליך פסילות.

דין והכרעה

6. לאחר שנתי דעתו לכל החומר שהובא לפני, לרבות טיעוני המערערת והמשיבה בבית הדין האזרוי, הגעתה לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות. על טעמי לכך אעומד להלן.

7. הלאה היא כי "מעצם היות הבקשה לפסילות שופט בקשה המתילה צל כבד על שופט אישית ועל מערכת השפיטה, מתחייבות ראיות ממשועטות לשם הוכחת קיומה של עילית פסילות" (ראו: עפ"ס (ארצ) 12-03-2019 31944 פנחס מורגנטstein - בנק המזרחי המאוחד בע"מ (4.4.2012)). עלית הפסילות תיבחן באמת מידת אובייקטיבית, ואין די בთוחstem של בעלי הדין ובאי-គוחם או בהשיקפות הסובייקטיבית (ראו, למשל: עפ"ס (ארצ) 57019-01-11 ליאת חן - בן עליזה חן ושות' (21.2.2011); להלן: עניין חן). זאת ועוד: חזקה היא כי השופט היושב בדיון, מקצועו ומימון ובידו לבחון את העניינים המובאים בפניו ללא משוא פנים" (ראו, למשל: עפ"ס (ארצ) 11-11-16943 28458 עמותת אנוואר לקידום מעמד האישה בע"מ - אבנור מאירי (26.1.2012), והאסמכתאות שם).

8. אף כלל הוא, כי ניתן משקל רב לעמדת השופט הסבור כי אינו מנوع מלישב בדיון, וערקאת הערעור לא תתערב בחווות דעתו של השופט הסבור כי בידו לנוהל את ההליך באובייקטיביות, אלא במקרים קיצוניים בלבד (ראו, למשל: עפ"ס (ארצ) 11-10-2011 28458 עמותת אנוואר לקידום מעמד האישה - אומימה מחאמיד (10.11.2011), והאסמכתאות שם).

9. בנסיבות המקירה הנדוין, אני סבור שעלה בידי המערערת להציג ראייה לנושא אובייקטיביות המועלות חשש ממשוא פנים בניהול ההליך מצד בית הדין האזרוי. ואבара.

באשר לטענות המערערת בדבר אמרותיו של בית דין האזרוי במהלך הדיון ביום 26.3.2019 - ראשית, כאמור לעיל, טענת הפסילות נבחנת באופן אובייקטיבי, כאשר תוחstem הסובייקטיב של בעלי הדין אינה מעלה ונינה מוגדרה לעניין זה (ראו: עניין חן). שנית, בדרך כלל, אין לראות בהתבטאות בית המשפט בנסיבות דוגמת אלו שבמקירה דין משומם חריצת דעה שנייה ניתנת לשינוי ולשכנוע, ויש לבחון כל מקרה על פי נסיבותו. מכל מקום,

בWOODAI שאין בהתבטאות בית הדין האזרחי המופיע בפרוטוקול כדי לבסס עלית פסולות. וכן, בהחלטת בית הדין האזרחי נדחו מפורשות טענות המערערת על כך שדעתו של בית הדין "נעולה" באופן שלא יכול לנחל את ההליך באופן אובייקטיבי וליתן החלטה עניינית בהליך הנדון. זו גם המסקנה המתיחסת מכך שבકשת המערערת שיישמעו עדויות נוספות מטעמה - שלשית המערערת יש בהן כדי לשנות את דעתו של בית הדין - נוענתה בחיוב על ידי בית הדין.

אף דעתך היא כי ההתבטאות אלה אין מתגשות לכלל עלית פסולות, ואין מעידות על כך שנעולה דעתו של בית הדין באשר לטענות ההליך. אף אם בראשית המערערת נוצר חשש כי אמרות בית הדין האזרחי מצביעות על קיומו של חשש ממשי למושא פנים כלפי, אין מדובר אלא בחשש סובייקטיבי גרידא אשר אין בו כדי להקים עלית פסולות על יסוד אובייקטיבי.

10. באשר לטענות המערערת בדבר הרמת הקול על ידי בית הדין האזרחי במהלך הדיון ביום 26.3.2019
- ראשית, הלכה היא כי **"כלל, באמירות לאutorיות במסגרת החלטת ביןיהם אין כדי ללמד כי דעתו של בית דין נעולה וכי אין בידי מי מהצדדים לשכנע את בית דין בעניין שבלבחלוקת בתובעה העיקרית"** (ראו, למשל: עניין חן; עפ"ס (ארצى) 10-12-8080 10 מזל עובד - מדינת ישראל, משרד החינוך (21.12.2010).

שנית, האמירות שבקשת המערערת לייחס לבית הדין האזרחי אין מופיעות בפרוטוקול הדיון, והמערערת לא בקשה לתקן כך שישקוף במידוק את שנאמר, לטענתה, במהלך הדיון.

שלישית, טענות אלו של המערערת נדחו מפורשות על ידי בית הדין, כאשר גם בתשובה המשיבה נתען כי הרמת הקול על ידי בית הדין האזרחי לא הייתה ולא נבראה.

11. באשר לטענות המערערת בהתייחס להחלטותיו הדיניות של בית הדין האזרחי - טענות אלו נתענו בכלליות ולא פירוט מספיק. יתרה מכך, אף טענות אלו אין מגבשות חשש ממשי למושא פנים. הלכה פסוקה היא, כי בהחלטות דיניות כשלעצמם אין די כדי לבסס עלית פסולות, בין אם מדובר בהחלטה יחידה ובין אם מדובר במספר החלטות, שכן חסר שביעות רצון של צד להליך מהחלטותיו של בית הדין, אינה מהווה עילה המבוססת חשד לניהול המשפט ממשוא פנים ומכאן כי אינה יכולה להיות בסיס לפטילת השופט היושב בדיון (ראו, למשל: עא"ח (ארצى) 101/05 נאילה דקמאני - שירות התעסוקה (12.1.06); עא"ח (ארצى) 32/07 טופ אפסילון חברה לבניה בע"מ - ויקטור ורברוב (15.07.2007), והאסמכתאות שם).

לוגוף של דברים - טענות המערערת בעניין זה נדחו מפורשות בהחלטת בית הדין האזרחי. אף עיין בתיק בית הדין מלמד כי לא התקבלו החלטות שיש בהן כדי לפגוע בזכות המערערת להליך הוגן.

יוער כי ככל שהמעערערת מבקשת להשיג על החלטות דיניות בעניין זימון עדים היא רשאית לעשות כן בהתאם לדרכי ההשגה הקבועות בדיון ולא באמצעות הליכי פסולות, גם אם החלטות אלו אין לשבעות רצונה. שהמעערערת לא פעלת בדרך זו, אין לה אלא להלין על עצמה.

12. נוכח האמור, לא מצאת כי נסיבות העניין באות בגדיר המקרים החריגים בהם ערכאת הערעור תתעורר בהחלטתו של השופט, הסבור כי בידו לנחל את ההליך באובייקטיביות, ולא מצאת כי יש בנימוקי בקשה הפסילה טעם המצדיק להתערב בכך. המערערת לא השכילה להצביע על כל חשש ממשי למושא פנים בניהול תביעתה בבית הדין האזרחי לעובודה בתל אביב-יפו.

13. על יסוד כל האמור לעיל, דינו של ערעור הפסлотה להיחות.

14. **סוף דבר** - הערעור נדחה. המערערת תsha בהוצאות המשיבה בסך של 5,000 ₪.

ניתן היום, י"ד איר תשע"ט (19 Mai 2019), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.

אלון איתח, סגן נשיאה